

ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ГЛАВЕН ПРОКУРОР

№ 7280/2019 г.
София, 02.07.2019 г.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Вх. № 147-953-03-61
дата 02.07.2019 г.

ДО
Г-ЖА АННА АЛЕКСАНДРОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ
КЪМ 44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

На № КП-953-03-61 от 20.06.2019 г.

УВАЖАЕМА Г-ЖО АЛЕКСАНДРОВА,

По изпратения *Закон за изменение на Наказателния кодекс, № 954-01-19 (ЗИДНК)*, внесен на 29.03.2019 г. от Валери Симеонов Симеонов и група народни представители, изразяваме следното становище.

Прокуратурата на Република България не подкрепя предложените изменения.

1. От една страна, мотивите съдържат декларативно заявена необходимост от приемането на адекватни мерки, с които да се постигне превантивен ефект за ограничаване на случаите, при които поради опасно управление на МПС се стига до реализирането на тежки престъпления по транспорта. Същевременно не се отчита, че въпросните разпоредби са претърпели сравнително скоро промяна, свързана със завишаване на наказанията – през 2015 г. (ДВ, бр. 74/26.09.2015 г.).

Липсва какъвто и да е анализ относно отражението на цитираните законодателни промени върху резултатите в практиката, вкл. с оглед на търсения превантивен ефект.

2. Предложените изменения биха довели до нарушаване на основни принципи на системата на наказанията, която отразява държавната реакция

срещу извършваните престъпления и цели да осигури адекватност на разнообразието от видове престъпления в зависимост от характера и степента на тяхната обществена опасност.

Завишаването на предвидените наказания лишаване от свобода в случая биха засегнали принципа на справедливостта на наказанието, съответствието между наказанието и престъплението (чл. 35, ал. 3 НК). Следва да се държи сметка за запазване на баланса в съотношението на наказанията, така че за престъпленията с по-голяма обществена опасност да се налагат по-тежки по вид и размер наказания. Предложените размери на лишаване от свобода заличават (нарушават) необходимата диференциация между тежките умишлени и тежките непредпазливи престъпления, към които се отнасят и престъпленията по чл. 343, ал.3, б. „б“ НК. Противното се констатира и при бегла съпоставка с наказанията, предвидени за причиняване на смърт при умишлени престъпление по транспорта (вж. чл. 342, ал. 3, б. „в“ НК) и други.

Предложеното със законопроекта е в разрез и с изрично прогласено принципно положение (вж. чл. 39, ал. 2 НК) на общата част на НК. Както е известно, продължителността на наказанието лишаването от свобода може да бъде до тридесет години само по изключение - при замяна на доживотен затвор, при множество престъпления и за някои особено тежки умишлени престъпления¹.

Благодаря за предоставената възможност да бъде изразено становище от Прокуратурата на РБ.

ГЛАВЕН ПРОКУРОР: //

¹ Към момента изключителният размер на наказанието лишаване от свобода (до 30 г.) е предвидено за три вида особено тежки умишлени престъпления: за тероризъм по чл. 108а, ал.1 НК (алтернативно на доживотния затвор); за квалифицирано умишлено убийство по чл. 116, ал. 2 НК (алтернативно на доживотния затвор) и за квалифициран подкуп по чл. 302а НК.